

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΡΑΣ

ΣΤΑ ΕΙΠΑ ΟΛΑ

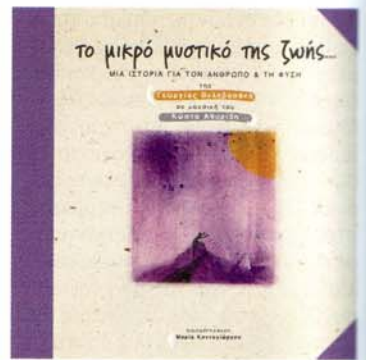
7
Ομάδα που κερδίζει δεν αλλάζει· κι έτσι ο Βασίλης Καρράς, μετά το *Όπως Παλιά* (με τα «μαλαματένια» Πριγκιπέσσα και Τσιγάρο ατέλειωτο και τα «ορφικά» *Κάτι μου κρύβεις* και *Φωτοβολίδα*), το οποίο τόνωσε τις δισκογραφικές μετοχές του και μάλιστα σε δύσκολες εποχές, συνεχίζει αναλόγως με τη νέα του εργασία *Στα Είπα Όλα*. Ενδιαμέσως είχε παρουσιάσει το άλμπουμ *Αχ! Μοναξιά* με νέα τραγούδια αλλά και το *Στάγδην Βραδέως* του Ορφέα Περίδη. Στο *Στα Είπα Όλα* ζυγιάζει την κατάσταση με καινούργια κομμάτια και επανεκτελέσεις, συν το ντουέτο του με τους Αλχημιστές. Λόγια φιλικά, που ήδη έχουν ξεχωρίσει στα ερτζιανά. Ο ερμηνευτής βρίσκεται σε μεγάλη φόρμα και, με την αμεσότητά του, επαναφέρει δυναμικά στο προσκήνιο δημιουργίες τής σχολής των τραγουδοποιών, αναδεικνύοντας ταυτόχρονα τη λαϊκή και τη φρωτεινή πλευρά τους. Απ' το *Χαράτσι* του Νίκου Παπαζογλου και του Τάκη Σιμάτα και το *Δεν φταίω εγώ που μεγαλώνω* του Γιάννη Νικολάου –όπως αναγράφεται στο οπισθόφυλλο– έως την

Παράξενη βροχή (Σώμα υποταγής) του Αλέκου Χαλαμπίδη και του Φίλιππου Γράφα έως το ορόσημο του δίσκου των Μίλτου Πασχαλίδη και Οδυσσέα Ιωάννου. Η ερμηνεία του στο περίφημο *Ερωτικό* (Πιρόγα) των Θάνου Μικρούτσικου και Άλκη Αλκαίου, λιγότερο απρόσμενη και δεδομένη. Αλλά και τα φρέσκα στέκονται στο ύψος της περίπτωσης, της αξίας και της ιστορίας του Καρρά, που κλείνει τριάντα χρόνια δισκογραφίας στις 33 στροφές. Εξαιρετικό το *Μα τι να πω* των Λαυρέντη Μαχαιρίτσα και Γιάννη Πάριου· ταιριαστό στην ιδιοσυγκρασία του τραγουδιστή το *Τελευταίο τσιγάρο* των Λάκη Παπαδόπουλου και Σάννου Μπαλιτζή· γοητευτική *Η μπαλάντα της Κυριακής* των Ντίνας Παπαϊωάννου και Πέτρου Τριβριοντακαδιάρικο καρμπιέρο του *Δρόμος βαρύς* των Κώστα Βεληδάκη και Τέρπανδρου· πιασάρικο το μπλουζ ροκ *Εγκαίρια κάνω στη ζωή* των Βασίλη Δραμούσκα και Στέλιου Μαργιμένου. Δίσκος με όλη τη σημασία της λέξης, που τον ακούς από την αρχή έως το τέλος, και που αποδεικνύει για μια ακόμη φορά την πλατιά γκάμα και τη σίγουρη ματιά ενός πηγαίου λαϊκού τραγουδιστή των σύγχρονων καιρών. Να σημειώσουμε ότι το *Χαράτσι* είχε επανεκτελέσει στο παρελθόν και ο Σπύρος Ζαγοραίος, ενώ, σύμφωνα με τα στοιχεία των παλαιότερων κυκλοφοριών, στο στικουργικό μέλος του *Δεν φταίω εγώ που μεγαλώνω* συμμετέχει ο Οδυσσέας Εισαγγελέας.
Κώστας Μπαλαχούτης

διά από γυναικεία φωνή και το εξάλεπτο οργανικό *India, Me, Ennio, Peru*, μάλλον η καλύτερη σύνθεση του cd, με έντονα ψυχεδελικά στοιχεία και πολύ όμορφη μελωδία. Δεν ξέρω ποια θα μπορούσε να είναι η μοίρα ενός τέτοιου συγκροτήματος στην Ελλάδα –στη χώρα τους, δηλαδή, κατά τα τρία τέταρτα– και τη στιγμή που μαθαίνω πως οι φωνές αυξάνονται σε Αγγλία, Σουηδία, Μεξικό· θα τους συμβούλευα ωστόσο να μην το κουνήσουν ρούπι απ' τη Γερμανία και θα τους ευχόμουν καλή τύχη.
Αντώνης Μποσκοϊτης

ΓΕΩΡΓΙΑ ΒΕΛΗΒΑΣΑΚΗ - ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΥΡΙΔΗΣ
ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ...
BIBΛΙΟ-CD
POLY TROPON - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΙΑΤΑΚΗ

Ένα χρόνο μετά το άλμπουμ *Action St*, το δίδυμο των Gaia (η ερμηνεύτρια-στικουργός Γεωργία Βεληβασάκη και ο συνθέτης Κώστας Αθυρίδης) επανέρχεται με ένα παραμύθι για παιδιά και για μεγάλους, μια όμορφη έκδοση απ' όλες τις απόψεις. Έχοντας σημείο εκκίνησης το δημοτικό τραγούδι, αυστηρά σε στικουργικό επίπεδο μόνο, με τον εξανθρωπισμό

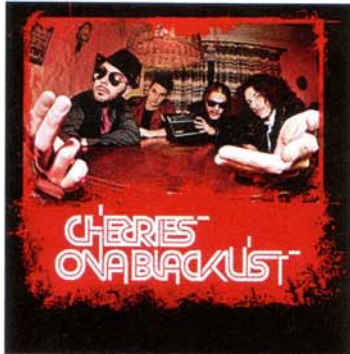

των στοιχείων της φύσης, η Βεληβασάκη έγραψε και αφηγήθηκε την ιστορία της ανθρώπινης αλαζονείας που συνεχίζει να ισοπεδώνει τη φυσική αρμονία, φτιάχνοντας τελικά ένα οικολογικό παραμύθι με φανερές φιλοσοφικές και υπαρξιακές αναζητήσεις. Κι εδώ έρχεται ο Αθυρίδης με τις μουσικές του να συμπληρώσει αυτό το μωσαϊκό του φυσικού και ουδόλως μεταφυσικού, υπό την έννοια της μετάδοσης εύληπτων μηνυμάτων προς τα παιδιά, στα οποία απευθύνεται κυρίως η έκδοση. Ο ίδιος κράτησε τον ρόλο του Ανθρώπου, παντοδύναμου και εξουσιαστικού απέναντι στον Ήλιο (Αντώνης Καργόπουλος), στη Σελήνη (Γεωργία Βεληβασάκη), στα Νερά (Νατάσσα Χρηστίδου), στα Αστέρια και στα Αστραπόβροντα (Αφροδίτη Κοπιδάκη, Αρσένιος Γαβριηλίδης, Μικέλα Παπαχρυσάνθου) και στην Ευχή (η μικρούλα Αφροδίτη Μαυρίδου). Για να μας περιγράψει, μάλιστα, τους κόσμους όλων αυτών των χαρακτήρων, αναποδογύρισε κανονικά τη στερεότυπη άποψη περί του τι είναι παιδικό τραγούδι, χρησιμοποιώντας τη φόρμα της ροκ μπαλάντας, της σόουλ, της φανκ, ακόμη και του μιούζικαλ. Πέραν δηλαδή του σαφούς οικολογικού μηνύματος και των πολύχρωμων εικόνων της Βεληβασάκη, η εργασία του Αθυρίδη βοηθάει τα παιδιά να έρθουν σε επαφή με διαφορετικά πλοκάμια μουσικών ειδών, που θα γνωρίσουν και θα αγαπήσουν μελλοντικά. Το cd κυκλοφορεί ένθετο σε ένα άρτια επιμελημένο βιβλίο που περιέχει ολόκληρο το παραμύθι της Βεληβασάκη, πληροφορίες για τις ηχογραφήσεις και τους μουσικούς που συμμετείχαν, καθώς και υπέροχα σχέδια της διακεκριμένης ζωγράφου και animator Μαρίας Κοντογιώργου_MaRik. Γι' ορισμένες μέρες έχουμε, και *Το Μικρό Μυστικό Της Ζωής...* έφτασε σαν το ωραιότερο δώρο για μικρά και για μεγάλα παιδιά.
Αντώνης Μποσκοϊτης

ΒΟΜΒΟΙ
ΒΟΜΒΟΙ
ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ: ΕΛΕΝΗ ΒΙΤΑΛΗ, ΝΙΚΟΣ ΕΥΔΗΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

κτικά την τέχνη της μουσικής από τα αδέρφια του, Μήτσο και Φώτη. Γρήγορα αναδεικνύεται σε σπουδαίο δεξιότέχνη, με τη φήμη του να εξαπλώνεται και εκτός Ελλάδας. Κατά τη διάρκεια μάλιστα της παραμονής του στις ΗΠΑ, τη δεκαετία του '60, λέγεται ότι τον άκουσε να παίζει –στο κέντρο Σπνλιά, στη Νέα Υόρκη– ο μεγάλος κλαρινετίστας της τζαζ, ο Benny Goodman, ο οποίος έμεινε κατάπληκτος από την τεχνική του. Ο Γιάννης Ρίτσος έλεγε: *στο κλαρίνο του Χαλκιά βογκάει, τινάζεται, χαμογέλαει, χορεύει η Ελλάδα*. Ο μπαρμπα-Τάσος πέθανε στις 12 Αυγούστου του 1992. Η εν λόγω συλλογή περιλαμβάνει είκοσι εννέα ηχογραφήσεις του, τόσο σε οργανικά σόλο όσο και σε τραγούδια (χωρίς δυστυχώς να περιλαμβάνονται οι ημερομηνίες των ηχογραφήσεων)· είναι πάντως απολύτως αντιπροσωπευτική της απaráμιλλης τέχνης του. Συνιστάται λοιπόν σε κάθε φίλο της ελληνικής δημοτικής μουσικής.

Αλέξης Βάκνς

CHERRIES ON A BLACKLIST
LOKAFIGO

NULLZWEI STUDIOS
Τρεις Έλληνες από τη Ρόδο, ο George, ο Andreas και ο Malapert, έσμιξαν στο Αμβούργο της Γερμανίας με τον Gonzo από το Monterrey του Μεξικού ως ροκ συγκρότημα και, αφού έδωσαν επί τρία χρόνια συναυλίες σε ολόκληρη τη γερμανική επικράτεια, μπήκαν στο στούντιο Nullzwei και ηχογράφησαν τον πρώτο τους μεγάλο δίσκο. Βαβουρατζήδες από άποψη, με σαφείς επιρροές από τη hard rock και τη nu metal σκηνή, το παρελθόν και το παρόν με λίγα λόγια, οι Cherries on a Blacklist παρουσιάζουν μια σειρά πρωτότυπων και αρκετά εμπνευσμένων συνθέσεων, κάτι που αντιλαμβάνεται κανείς, όσο προχωρούν τα tracks. Ενώ πώς εκεί όπου η ακρόαση αρχίζει κάπου να κουράζει, μέσα από την ηχητική μονοτονία, σκάνε κυριολεκτικά μερικά κομμάτια άκρως καθηλωτικά, σαν το *Siren song*, το *Goat in the yard* (πρόκειται για το ιντερνετικό χιτ τους στη Γερμανία, ένα ομολογουμένως ενδιαφέρον τραγούδι), το *Talking to Jesus* που ξεκινάει με βυζαντινή ψαλμω-